

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, ΜΑΡΙΟΛΑΤΑ

- Πεδία:**
- A.** “Νικόλας Γρηγορόπουλος”
 - B.** “Μηλιόπαιδα”
 - Γ.** “Μπαρουτοσπηλιά”

Πρόσβαση: Κατευθυνόμενοι προς Γραβιά από τον δρόμο που περνάει από τα χωριά του Παρνασσού Αμφίκλεια, Πολύδροσο και Λιλαία, μετά τη Λιλαία και πριν ακριβώς την είσοδο στη Μαριολάτα, αριστερά μας βλέπουμε λιβάδια και πιο ψηλά χαρακτηριστική χαράδρα και χωματόδρομο που οδηγεί προς τα εκεί. Ακριβώς στην αρχή του χωματόδρομου, υπάρχει ταμπέλα που γράφει «προς Μπαρουτοσπηλιά». Στρίβουμε και ακολουθούμε το χωματόδρομο που αν και στενός δεν είναι κακός και κινούμενος κολλητά στην περιφραξη των κτημάτων στα δεξιά μας, καταλήγει σε λιβαδάκι (500μ) όπου μπορούμε να παρκάρουμε και να κάνουμε μανούβρα. Αν θέλουμε, μπορούμε να αφήσουμε το αυτοκίνητο στην άσφαλτο και να περπατήσουμε από εκεί. Πηγαίνουμε μέχρι το τέλος του χωματόδρομου και στη συνέχεια, ακολουθούμε το καλογραμμένο μονοπάτι που οδηγεί προς την Μπαρουτοσπηλιά, για 200μ περίπου. Σε σημείο που το μονοπάτι στρίβει ελαφρά υπάρχει ταμπέλα που δηλώνει την κατεύθυνση προς τα αναρριχητικά πεδία (δεξιά) και περπατάμε σε λιβάδι όπου ακολουθούμε πυκνή σηματοδότηση (κούκους, κόκκινα μεταλλικά σημάδια στους κορμούς των δέντρων και χρώμα κόκκινο πάνω στις πέτρες). Μπροστά μας είναι η ορθοπλαγιά της Μαριολάτας με ήδη καρφωμένες καμιά εικοσαριά διαδρομές και δυνατότητες για πολύ περισσότερες.

Ιστορικό: Στην Μπαρουτοσπηλιά, ο Τζώρτζης Μηλιάς πήγαινε ομάδες παιδιών για πεζοπορία από το 2006, όταν λειτούργησε για πρώτη χρονιά το MILIAS CAMPS VILLAGE. Την ίδια εκείνη χρονιά, ο δήμος Γραβιάς συντήρησε το μονοπάτι και έβαλε μερικές ταμπέλες. Τα βράχια της περιοχής κέντρισαν το ενδιαφέρον του Τζ. Μηλιά και το 2010 μαζί με τους παλιούς του μαθητές από την αναρρίχηση, Νικόλα Γρηγορόπουλο και Δημήτρη Μαντζαβίνο, άνοιξαν τρεις σπορ διαδρομές στα βράχια χαμηλά, στο ξεκίνημα της χαράδρας σε πλάκα με νότιο προσανατολισμό. Την επόμενη χρονιά, πήγαν στη σπηλιά και δοκίμασαν να σκαρφαλώσουν το τόσο όμορφο και χαρακτηριστικό διέδρο που βρίσκεται ακριβώς δεξιά από την είσοδό της. Στην πρώτη αυτή προσπάθεια έφθασαν στο 1^ο ρελέ (σε μικρή σπηλιά στη μέση του διέδρου) ενώ μία εβδομάδα μετά, στις 26/9/2010 ολοκλήρωσαν τη διαδρομή Τα τρία γουρουνάκια, 6a+/6b, 110μ). Σημειωτέον ότι την επόμενη χρονιά οι ίδιοι (Μηλιάς, Γρηγορόπουλος και Μαντζαβίνος) άνοιξαν καμιά δεκαριά ακόμη σπορ διαδρομές στη χαράδρα πιο χαμηλά, σε βράχια με ανατολικό προσανατολισμό (15-20 min περπάτημα από το αυτοκίνητο) ενώ το καλοκαίρι του 2012, η παρέα των “δεκάρηδων” Κουθούρης, Κόδρος, Ρούσσο, Θανόπουλος, Βροχίδης κ.α. άρχισε να ανοίγει δύσκολες διαδρομές μέσα στη μόνιμα δροσερή σπηλιά, στα σταλακτιτικά της αρνητικά και στα ταβάνια της. Ακόμη, οι Μηλιάς, Γιαννακούλης κάρφωσαν πιο βαθιά μέσα στη σπηλιά δύο εύκολες διαδρομές V βαθμού και δεξιά στην είσοδό της ξεκίνησαν και ένα όμορφο σεμινέ/διέδρο. Το 2013, στην παρέα για το κεντρικό πεδίο προστέθηκαν και αναρριχητές από το ΣΧΟ Αράχοβας (Γιώργος Κοροδήμος, Γιώργος Μπάκουλης και Στέφανος Σαλπάς).

Σύντομα, το πεδίο Μαριολάτα-Μπαρουτοσπηλιά θα διαθέτει μεγάλο αριθμό διαδρομών και παρά το απαραίτητο περπάτημα (10 min για τον τομέα Α, 15 min για τον τομέα Β, 45 min για τη σπηλιά), θα είναι ένα πεδίο που θα αξίζει τον κόπο να επισκεφτεί κανείς, με σπορ διαδρομές όλων των δυσκολιών. Στα πεδία “Νικόλας Γρηγορόπουλος” και “Μηλιόπαιδα”, το όνομα των διαδρομών είναι γραμμένο στη βάση τους, κάτι που ακόμη δεν έχει πραγματοποιηθεί στα υπόλοιπα πεδία. Ακόμη, εκτός από την ήδη υπάρχουσα διαδρομή πολλαπλών σχοινιών “Τα τρία γουρουνάκια”, αναμένεται άνοιγμα και άλλων μεγάλων διαδρομών (πολλών σχοινιών) στην ορθοπλαγιά που διακρίνεται χαρακτηριστικά από το δρόμο, στο βάθος.

Πεδίο Α “Νικόλας Γρηγορόπουλος”

(Νότιος προσανατολισμός)

Όμορφη ορθοπλαγιά κατάλληλη για αναρρίχηση το χειμώνα. Βρίσκεται στον ήλιο σχεδόν καθ όλη τη διάρκεια της ημέρας. Το πεδίο ονομάστηκε έτσι εις μνήμην του Νικόλα Γρηγορόπουλου που πρώτος το επισκέφθηκε και σκαρφάλωσε σε αυτό. Απαιτούνται μόνο σετάκια.

1. “Μπάμπουρας” (20μ, ?). Δεν έχει σκαρφαλώθει ελεύθερα. Γρηγορόπουλος, Μαντζαβίνος, 2010
2. “Ξάδελφε είχες δίκιο” (25μ, 6a). Υπήρξε διαφωνία σε σχέση με το σημείο από το οποίο έπρεπε να ρίξουμε τα σχοινιά μας. Τελικά ο ξάδερφος είχε δίκιο και ο Μηλιάς άδικο. Γρηγορόπουλος, Μαντζαβίνος, Μηλιάς 2010.
3. “Καμένη μπαταρία μου” (30μ, 5c). Το παλιό μας τρυπάνι με πεθαμένη πλέον μπαταρία δεν έκανε ούτε μία πλήρη τρύπα. Έτσι, η διαδρομή πήρε αυτό το όνομα και εμείς αγοράσαμε καινούργιο τρυπάνι. Γρηγορόπουλος, Μαντζαβίνος, Μηλιάς 2010

Πεδίο Β “Μηλιόπαιδα ”

(Ανατολικός προσανατολισμός)

Είναι η κεντρική ορθοπλαγιά της περιοχής με διαδρομές διαφόρων δυσκολιών (από 5a), πολλή ποικιλία και μεγάλες δυνατότητες. Έχει σκιά μετά τις 3.00μμ. Το χειμώνα το σκαρφάλωμα είναι πολύ ευχάριστο το πρωί, το καλοκαίρι το απόγευμα. Απαιτούνται 15 σετάκια και 70άρι σχοινί για τις περισσότερες από τις διαδρομές.

1. “Οι Τζώρτζηδες και τα πολλά secs” (25μ, 6c+/7a+). 50μ αριστερά από την διαδρομή “του Ντίνου”, στο δεξιό μέρος της μεγάλης στέγης. Ακολουθεί χαρακτηριστικό αρνητικό σταλακτιτικό. Καρφώθηκε τον Οκτώβριο του 2012 από τους Τζώρτζη Μηλιά και Γιώργο Μπάκουλη. Στην πρώτη προσπάθεια ελεύθερης ανάβασης, ο Τζ. Μηλιάς αναγκάστηκε να σεκαριστεί πολλές φορές εξ ου και το όνομά της. (Φθινόπωρο 2012, Τζώρτζης Μηλιάς, Γιώργος (Τζώρτζης) Μπάκουλης). Ελευθερώθηκε από Χρ. Δανιήλ.
2. Μηλιόπαιδα (32μ, 6a+/6b). Αρχικά κινείται σε δίδρο για να καταλήξει σε όμορφη αναρρίχηση σε πλάκα (Φθινόπωρο 2013, Μηλιάς, Σιβισίδης)
3. Μία υπέροχη τριανταπεντάρα (35μ, 6b). Μία μεγάλη διαδρομή που απαιτεί 70άρι σχοινί. Ωραιές κινήσεις και μικρά αρνητικά περάσματα (Φθινόπωρο 2013, Μηλιάς, Σιβισίδης, Μαντζαβίνος)
4. “Του Ντίνου” (30μ, 6b). Είναι η πρώτη που ανοίχτηκε στο πεδίο. Από το ρελέ της, μπορούμε να συνεχίσουμε με καρυδάκια πολύ εύκολα για να βγούμε πάνω, σε άλλο ρελέ, και από εκεί πάνω. (Φθινόπωρο 2011, Μηλιάς, Μαντζαβίνος)
5. “Bernie” (25μ, 5c) (Φθινόπωρο 2011, Μηλιάς, Μαντζαβίνος)
6. “Σχολική” (10μ, 5c). Έχει μόνο τρεις πλακέτες και κινείται σε τοίχο με χαραμάδες. Ιδανική για σχολή και εκπαίδευση χειρισμών σε κρεμαστό ρελέ (Φθινόπωρο 2011, Μηλιάς, Γρηγορόπουλος).
7. “Μικρός Νικόλας” (25μ, 6b+). Ωραιές κινήσεις σε πλάκα (καλοκαίρι 2012, Μηλιάς, Γρηγορόπουλος, Τιτόπουλος)
8. “Μικρή Λουλού” (25μ, 5c). Μία όμορφη και εύκολη κόψη σε καλό βράχο (καλοκαίρι 2012, Μηλιάς, Σιβισίδης).
9. “Απρόσμενος πελαργός”. 30μ, 6a+). Αρχικά κινείται στα σπασμένα στη βάση του χαρακτηριστικού πέταλου για να συνεχίσει στην κόψη (Άνοιξη 2014, Μηλιάς, Μπάκουλης)
10. “Αχ Σοφία” (30μ, 6b). Η πρώτη μέσα στο πέταλο. Από το ρελέ της, μπορεί κανείς να συνεχίσει (μάλλον χωρίς ανάγκη φυσικών ασφαλειών) με τη βοήθεια των πλακετών που έχουν μπει μετά το κανονικό ρελέ, μέχρι πάνω προκειμένου να μετακινηθεί για να φτιάξει ρελέ για διπλάνες μελλοντικές διαδρομές, Όμορφη διαδρομή (Καλοκαίρι 2012, Μηλιάς, Μαντζαβίνος).
11. “Στεφάνια η όμορφη”, 32μ, 6a+. Ένα πολύ όμορφο δίδρο με αρνητική έξοδο στο τέλος (Φθινόπωρο 2012, Μηλιάς, Μαντζαβίνος)
12. “Ψηλή, ξανθιά και έξυπνη”, 33μ, 5c. Πλάκα με σπασμένα που καταλήγει σε όμορφο χαρακτηριστικό δίδρο (Φθινόπωρο 2013, Μηλιάς, Μπάκουλης, Σαλπάς)
13. “Αναμπελ”, 25μ, 5c . πλάκα με μικρά αρνητικά (Άνοιξη 2013, Μηλιάς, Μαντζαβίνος, Σιωμόπουλος)
14. “Νίνα!”, 25μ, 5b+, πλάκα με σπασμένα (άνοιξη 2013, Μηλιάς, Σιβισίδης)

15. "Σιβισιδούλα", 20μ., 5a+ (άνοιξη 2013, Μηλιάς, Σιβισίδη, Μαντζαβίνος)
16. "Περί διατροφής" (32m, 6a). Δεξιά από χαρακτηριστικό δίδρο με κινήσεις σε πλάκα και χαραμάδα, ελαφρά αρνητική με καλά πιασίματα. Την ίδια μέρα οι Μηλιάς, Ντούρος είχαν διαφωνίες σε σχέση με τη διατροφή και το τι είναι ή όχι υγιινό. Από εκεί και το όνομα της διαδρομής (Φθινόπωρο 2012, Μηλιάς, Ντούρος)
17. "Ο νονός της νύχτας", 30μ, 6a+. Δίδρο, πλάκες και τοπικά ελαφρά αρνητικά περάσματα. Πολύ όμορφη. Cxux 10μ πριν το ρελέ, σε χαρακτηριστική πλάκα. Ο Γιάννης κρύωνε και γκρίνιαζε ενώ φύσαγε δυνατά και βράδιαζε. Του λεω, άντε, δώσε όνομα, εσύ θα είσαι ο νονός. Ναι μου λει, ο νονός της νύχτας! (Άνοιξη 2013, Μηλιάς, Σκύφτης)

Πεδίο Γ "Μπαρουτοσπηλιά"

Κοντά στην είσοδο της σπηλιάς, δεξιά, έχουν ανοιχθεί δύσκολες διαδρομές που κινούνται σε αρνητικά σταλακτιτικά, με σκιά και δροσιά πρακτικά συνέχεια.

Στο βάθος δεξιά, δύο εύκολες διαδρομές (5c, 20 μ. καλοκαίρι 2012, Μηλιάς Γιαννακούλης)

Στην είσοδο δεξιά, διάφορες διαδρομές (Θανόπουλος, Βροχίδη, Κουθούρης, Κόδρος (2011, 2012)

Στην είσοδο δεξιά ένα ξεκίνημα σε σεμινέ που καταλήγει σε χαρακτηριστική χαραμάδα. Διαδρομή ημιτελής (καλοκαίρι 2012, Μηλιάς, Γιαννακούλης)

Έξω ακριβώς από τη σπηλιά, δεξιά, η πρώτη διαδρομή πολλαπλών σχοινιών στη Μπαρουτοσπηλιά, "Τα τρία γουρουνάκια" (110μ, 6a+, 26/9/2010, Μηλιάς, Μαντζαβίνος, Γρηγορόπουλος)

Ακόμη, περίπου στα μισά του μονοπατιού προς Μπαρουτοσπηλιά, σε χαρακτηριστικές πλάκες δεξιά με μικρές στέγες, ο Σπύρος Κουθούρης έχει ανοίξει 2 σπορ διαδρομές μίας σχοινιάς, μία εύκολη (6b) και μία πιο δύσκολη.